

anyag felszínre jutása ellen többszörös és alapos kiválasztás útján védekeznek.

Az egyetemi oktatás ismertetése kapcsán mint a tanárképzés érdekességét említi, hogy a jelöltek az első esztendő a tanítóképző főiskolán töltik s itt válik el, hogy az illetőknek van-e hivatászeretük es rátermettségük. A főiskolai munkába kapcsolódik a Horst Wessel-studium, mely a középiskolat nem végzett „östehtetsegek“ tudományos kiképzését teszi lehetővé.

Az iskola mellett, sőt attól függetlenül, ugyancsak a nevelést szolgálja a Hitler Jugend-egyesület. Az egységes világnézeti és közösségi nevelésnek ez a hivatalos iskolája. A gazdag ismeretanyagot felölelő előadás élenk vitát nyitott.

Az ülés második előadója *dr. Lőrincz Jenő* gimn. igazgató volt. Előadása: Egy „civil“ tanár gondolatai a középiskolai vallásérkölcsei nevelésről.

A kérdést abból a szempontból vizsgálta: nem várnak-e még e téren is elvégzendő feladatok az iskolára? Megállapította, hogy a vallásérkölcsei nevelés kérdesei iránt a „civil“ tanároknak is érdeklődniök kell, különben az annyira áhított *egységes* nevelői szellem törést szenved. A nevelés legbensőbb lényege hozza, hogy benne sohasem egy vagy két hatás érvényesül, hanem minden adódo hatás összesége. Elszigetelten még a legkitűnőbb hittanár sem érhet el teljes eredményt.

Raterve a hittantanításra, megállapítja, hogy a hatás döntő tényező: a hittan órák anyaga, a hittanár egyénisége és a hittanórák légköre.

Az *anyag* sok és nagyon elaprózott. Legtöbb diák éppen ezért *csak* leckének érzi, s legfeljebb egy-egy szerencsés esetben jut el az átélésig. Pedig szilárd hitbelségre és hitvédelemre minden ifjúnak szert kell tennie. A *hittanórák légköre* szempontjából is kissé soknak érezzük ma még a leckeszerű

merevséget, másrészt a prelegálásszerű magyarázatot. Itt is kívánatos az, ami a laikus tárgyaknál már általános: a sokszínű, a gyermekeket frissen bevonó, az élvezetes és irányító szemelvényekben bővelkedő, a lankadó érdeklődést újra meg újra felcsigázó osztálymunka. A *hittanár egyénisége* döntő jelentőségű. Mivel pedig a mai gyermekben túlsok könnyedség és realitás van, nem mindig az aszkéta színezetű lelkek gyakorolják a legnagyobb hatást. Igazán megragadó hatással a puritánul derűs lelkek jelentkeznek, akik emberies, tapasztalatdús közvetlenségbe ágyazzák be a lelkiatya céltudatos komolyságát és szilárd törekvéseit.

Végül az előadó a hittanár és a többi tanár egységes kapcsolatáról szólott, s főleg az osztályfőnök és a hittanárok együtt dolgozását mondotta fontosnak.

A már tárgyánál fogva is érdekesítő előadást számos felszólalás követte.

(*m. i.*)

A Délmagyarországi Nevelők Egyesületének Szakoktatási Szakosztályának a gazdasági élet átállítással kapcsolatos intézkedések szinte parancsszerűleg írták elő, hogy egész évi munkásságát a kereskedelmi szakoktatás kérdésének szentelje. A szakosztály a folyó tanévben Jung Péter szakosztályi alelnök elnökleite alatt két ülést tartott mintegy 10 résztvevővel.

Az első ülésen Dr. Kováts József ismertette a kereskedelmi középiskolat és szerepét nevelésügyi rendszerünkben. Előadását folyóiratunk ezévi 1-2. számában közöltük.

A második ülésen Szakáll László ismertette a kereskedőtanonciskolat és szerepét nevelésügyi rendszerünkben és helyzetét városunkban. Iskolatörténeti adatok előrebocsátása után bemutatta, hogy a vonatkozó törvények, rendeletek és utasítások alapján milyenek kellene lennie a tanonciskolának,

majd teljes őszinteséggel feltárta annak valóságos helyzetét. Problémái közül meg kell említenünk, hogy az évvégi vizsgákon két tárgyból megbukott tanonc javítóvizsgálat nélkül léphet magasabb osztályba; a tanonc évközben akkor iratkozik be az iskolába, mikor szerződést köt és tekintet nélkül arra, hogy tanulmányait befejezte-e, akkor szabadul fel és hagyja el az iskolát, mikor szerződése lejár. A bajokat a kereskedelemnek képezéshez való kötése hivatott orvosolni. Az előadás a szakoktatásunk e legtöbb problémájú iskolafaját tökéletesen megvilágította. A hozzászólások elsősorban a helybeli kereskedőtanonciskola helyzetére és az önálló tanonciskolai tanárképzésre vonatkoztak.

Kívánatos lenne, hogy a jövő tanévben a többi szakiskola életébe és problémáiba is bepillantást nyerhessünk.

Lakner Károly.

A Délmagyarországi Nevelők Egyesülete polgári iskolai szakosztálya március 4-én tartotta előadó gyűlését. *Kratofil Dezső* gyakorló iskolai felügyelő igazgató, a szakosztály alelnöke nyitotta meg az ülést. Elsőnek *dr. Mester János* egyetemi ny. r. tanár, az egyesület elnöke szólalt fel. Összetartásra hívta fel a Délvidék minden rendű-rangú nevelőjét, mert csak az egymást ismerő és az egymás munkája iránt érdeklő nevelőtársadalom dolgozhat össze a nemzetnevelés érdekében. Ezután *Vicsay Lajos* gyakorló polgári iskolai tanár

adott elő *Széchenyi, a nemzetnevelő (párhuzam Szent István és Széchenyi között)* címmel. Előadó érdekesen fejtegette azt a feltűnő hasonlatosságot, ami a két legnagyobb nemzetnevelő élete és munkássága között volt. Életük főbb megnyilvánulásai — a szülői ház, ifjúkoruk, hivatástudatra ébredésük, a munkában való magukramaradásuk s életük alkonyának vigasztalansága — mind egyezést mutatnak. De ugyanígy végigvezetett előadó nemzetnevelő munkásságukon is, mindenhol párhuzamot vonva első szent királyunk és az új magyar állam megalkotója, Széchenyi működése között. Egyezett világnézettük, hivatásukba vetett rendíthetetlen hitük, saját életük nemes példája, a távoli jövő számára építés szent tudata s a mód, ahogyan ezt a jövőépítést megindították. Rendelkeztek a nemzetnevelő minden követelményével s tudásukat, éleslátásukat, jövőbelátásukat, örökös önművelődésük árán szerzett életbölcseységüket áldozták az embekefeletti munkába, csak hogy nemzetüket felvirágoztassák s a Nyugatéhoz hasonlítsák. Mintha két testben egy lélek lettek volna — állapította meg az előadó mélyre szántó fejtegetéseiben. *Dr. Mester János* elnök mondott köszönetet az értékes előadásért, az új gondolatokért, amelyeket felvetett s annak a reményének adott kifejezést, hogy a két nemzetépítő egybevetését teljesen feldolgozva mihamarabb közreadja az előadó.